

[Christmas Møller.]

denne Bestemmelse vil virke, om den træder ud i Livet. Det kan ikke nægtes, at den let vil bevirke, at man ikke er alt for ivrig med at faa Indtægten af Ejendommen i Vejret. Dette og andre uheldige Forhold gør, at man maa stille sig overmaade kølig over for en saadan Bestemmelse, saa jeg tror ikke, Regeringen skal regne med, at det bliver muligt at opnaa Overenskomst eller Aftale med os om dette Spørgsmaal.

Naar Professoren i Tingsret har afgivet en Betænkning om Moratoriebestemmelser og Sanering, er det kun naturligt, at ogsaa Rigsdagen i høj Grad lytter dertil; jeg kan pege paa, at vi i Tinglysningsspørgsmaalet næsten fuldstændig tog det meget fortrinlige Lovgivningsarbejde, der var stillet Forslag om af Professor Vinding Kruse. Den Omstændighed, at han nu har kunnet være med til at foreslaa gennemført saa drastiske Bestemmelser som dem, der her er Tale om, maa give ogsaa os Anledning til Overvejelser, selv om jeg maa sige, at vor Fortid jo ikke har været af den Karakter, at man i høj Grad kunde vente vor Medvirken til saadanne Foranstaltninger. Vi er villige til at undergive saavel Regeringens Forslag som de sagkyndiges Bemærkninger og Professor Vinding Kruses egentlige Forslag en nøje Prøvelse og Drøftelse.

Man maa imidlertid have Lov til at tilføje, at naar man ser paa den Livsinteresse, som de handlende og Haandværkerne har i, at der ikke handles med deres Rettigheder ud over, hvad de selv ønsker, er Vanskelighederne paa dette Omraade overmaade store. Og naar man endvidere ser paa den Rolle, som de hidtilværende Akkordudvalg har spillet — og man har vel Lov til at sige, at disse Akkordudvalg i Virkeligheden gaar igen, idet de nye Udvalg bliver nogenlunde de samme som de gamle Akkordudvalg — og ser paa disse Udvalgs Sammensætning, saa faar man ikke nogen særlig stor Tillid til hele denne Institution.

Der foreligger sikkert for alle Tingets Medlemmer — jeg skal fremdrage det i Udvalget, da jeg ikke kan naa det her — en lang Række Oplysninger fra Banker, Sagførere og paa anden Maade, om, at Ejendomme er blevet vurderet til Ejendoms-skyld paa een Maade og til Handelsværdi paa en ganske anden Maade, og at der ved Akkordordningen er blevet taget Hensyn til Ejendomsskyldværdien paa en saadan Maade, at man er gaet de handlende og Haandværkerne meget for nær.

Det vil være nødvendigt, forekommer det mig, meget nøje at gennemgaa Bestemmelserne paa dette Omraade. Om en enkelt Paragraf, nemlig § 34, der indeholder den Bestemmelse, at naar Skyldneren sælger Ejendommen i Moratorietiden, skal der i Virkeligheden intet Hensyn tages til, at Ejendommen har været for lavt vurderet, skal jeg sige, at en saadan Bestemmelse efter vor Opfattelse ikke kan ophøjes til Lov.

Endelig er der Dækningsreglerne. Ud over at konstatere det Tillidsbrud, der foreligger med Hensyn til Nationalbankens og Regeringens Løfte over for Sparerne, skal jeg gøre opmærksom paa, at det er Opsparingen her i Landet, der har bevirket Udstedelse af Laan i Landbrugsejendomme til de 4 pCt., som hele Lovforslaget stræber henimod — ja, man kan oven i Købet i Dag vise hen til, at med de nuværende Satser ydes der Laan i Landbrugsejendomme under de 4 pCt. Jeg tror derfor nok, man maa have Lov til at sige, at det vil være overmaade haardt og urimeligt over for Sparerne, om man vilde gennemføre Regeringens Forslag om en Nedsættelse af Renten for Indlaan i Banker og Sparekasser.

Jeg kan heller ikke lade være med i denne Forbindelse at sige, at hvis man fortsætter med en Rentenedsættelsespolitik, saaledes som man gør det og agter at gøre det, melder Spørgsmaalet om Beskatningen sig. Formuebeskatningen antager jo en helt anden Karakter end den, Formueskattesatserne havde paa det Tidspunkt, da man gennemførte den, da Renteniveau og Indtægt var ganske anderledes, idet det konfiskatoriske i Formueskatten, som kan have været haardt nok i gamle Dage, bliver mange-fold større, ligesom det i Virkeligheden er en direkte Formuebeskatning, der foretages ved denne Bestemmelse, ganske uden Hensyn til, hvorfra Indtægten stammer, og hvordan den er opstaaet.

Men der er jo det heldige, at hvis man ikke vil være med til Afsnit II om Rentellettelsen, men erstatter den med forstandige Foranstaltninger over for Landbruget, saa vil der heller ikke være Brug for de omtalte Dækningsregler, om hvilke jeg ikke tror, der kan opnaas Enighed. Ligeledes mener jeg, at Afgift af Mejerier, som man jo ved er af de Produktioner, der er særlig vanskeligt stillet, ligesom ogsaa Afgift af Slagterier er en Urimelighed.

Hvad angaar Konverteringsafgiften fik vi Konservativer ved Loven af 1933 jo denne sat noget ned under Forhandlingerne i